

Budapesti mohamedánok harca egymásközt

Hány mozlím él Magyarországon? Gül Baba
sirja — zarándokhely

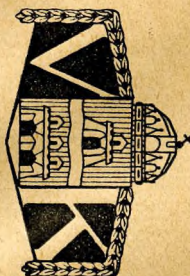
Mohamed vallásának magyarországi követőit néhány év óta komoly ellentétek osztják két táborra. Hogy ezek az ellentétek dogmatikaiak-e, vagy személyi, esetleg más okok rejlenek-e a küzdelmek hátterében, — azt nem lehet tudni; az Iszlám hívei elég fegyelmezettek ahhoz, hogy ne vigyék tulságosan a nyilvánosság elé testvérharcuk kényes momentumait. Most megint forr valami mohamedánjaink között. A csendesnek látszó légkört váratlanul megzavarta az a közlés, amely az „Európában élő mohamedánok“ Genfben nemrég megtartott zárt kongresszusáról egy ottani folyóiratban megjelent.

Ennek a genfi nagygyűlésnek résztvevői kétfélék voltak: egyrészt olyan ázsiai és afrikai származású mozlimok, akik állandóan Európában élnek; másrészt olyan mohamedánok, akik valamelyik európai államnak a polgárai. A tanácskozások kötelező nyelve arab volt, amelyen a Korán szent szövege is íródott; úgy hogy *Barbiellini-Amidei* világhírű olasz orientalista, aki azért vehetett részt a kongresszuson, mert bejelentette Allah hitére való áttérését, szintén nem szólalhatott fel másképpen, csak arabul. Politikáról igen keveset beszéltek, de amit mégis mondtak, az érdekes volt. Így egy németalföldi kiküldött elpanaszolta, hogy a gyarmatokon többségben lévő mohamedánokat igen mostohán kezeli a hollandus kisebbség. Szóba került az is, hogy Abessziniában is többségben vannak a mozlimok, mégsem egyenlőrangúak a keresztényekkel. Nincs érdekesség híján az sem, hogy Jugoszláviában közel millió ember követi Mohamed hitét, legnagyobb részét török és albán származásúak — és emellett a leglelkesebb jugoszláv nacionalisták!

Ami azonban a mi mohamedánjainkat közvetlenül érdeklí és izgatja, az a kongresszusról szóló beszámolóban az a szakasza, amely azt állítja, hogy Magyarországon *háromezer* mozlím él — egyedül Budapesten ötszáz —, akik most mecsetet akarnak építeni maguknak.

— Azért kelt izgalmat és zavart ez a hír — (mondotta a budapesti mohamedánság egyik legtekintélyesebb alakja az *Ujság* munkatársának), — mert egész Magyarországon, Budapestet is beleértve, az 1930-as népszámlálás mindössze *háromezret* mozlímot talált; ez a létszám pedig állandóan csökken. Ezek a mohamedánok, akiknek főpapja huszonöt esztendő óta a közismert és általánosan tisztelt *Abdul Latif*, a Pázmány Péter Tudományegyetem lektora, valamennyien a háboruból ittmaradt törökök vagy bosnyákok, nagyon szegény emberek, akik éppen anyagi eszközök teljes hiánya miatt máig sem voltak képesek egyházközséget alapítani, annál kevésbé áll módjukban az, hogy mecsetet építsenek. Nem ezeknek a sorából kerülhettek ki azok, akik Genfben *háromezer* magyarországi mozlím nevében beszéltek.

Más oldalról szerzett értesülésünk szerint viszont pesti és környéki mohamedánok egy csoportja komolyan foglalkozik egyházközség alapításának és mecset építésének tervével. E „disszidensek“ mögött — mint mondják — közéleti előkelőségek állnak, akiket a mozlimok azzal nyertek meg maguknak, hogy a mecset felépülése esetére az idegenforgalom óriási fellendülését jósolják.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:		Cím:	
.....		
Forrás:		
.....		
(Hely)		(Idő)	
.....		
(Köt. v. fiz.)		(Oldal)	
.....		
Helyszám		Személy	
.....		
Tárgy		Hely	
.....		
Oszályozás		Idő	
.....		

297

"1936"